

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Священномученик
Макарій, Митрополит
Київський**

**Hieromartyr Macarius,
Metropolitan of Kyiv**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**«Я віддаю себе волі Божій»
(Священномученик Макарій, Митрополит
Київський)**

На 14-го травня (за григоріанським календарем - це 1-го травня за юліанським) святкуємо пам'ять Угодника Божого, якого Святим Мощам вклоняються в Кафедральному Соборі Св. Володимира в Києві, де Престол Патріарха Філарета Української Православної Церкви Київського Патріархату. Це - Священномученик Макарій, Митрополит Київський, який віддав своє життя за Христа у цей день в 1497 р. в часі Відправи Св. Літургії в селі Триголово на березі річки Прип'ять у сьгоднішній Білорусі.

Єдине що можемо знайти про його походження – це, що він був побожним монахом, якому поблагословив Митрополит Київський Симеон бути

**“I submit myself to the will of God”
(Hieromartyr Macarius, Metropolitan of Kyiv)**

On May 14 (Gregorian – which is May 1 on the Julian Calendar) we celebrate the memory of a Saint whose Holy Relics are venerated in the St. Volodymyr Cathedral in Kyiv, the seat of Patriarch Filaret of the Ukrainian Orthodox Church (Kyiv Patriarchate). It is the Hieromartyr Macarius, Metropolitan of Kyiv, who gave his life for Christ on this day in 1497 during the celebration of Liturgy in the village of Stryholovo on the banks of the Prypyat' River in what is now Belarus'.

All that may be found about his background is that he was a pious monk who had been blessed by Kyivan Metropolitan Simeon as Archimandrite of the Holy Trinity Monastery in Vilnius in Lithuania. After the death of Metropolitan Jonah (Hlezna) of Kyiv, a

Архімандритом Свято-Троїцького Монастиря в м. Вільно в Литві. По смерті Митрополита Київського Іони (Глезни) Собор Єпископів обрав Макарія на його місце. Поїхали посланці в Константинополь здобути документи затвердження від Патріярха, бо ж Церква Київська в сторонах, якими володів Великий Князь Литовський, знаходилися під його омофором.

Документи привезли успішно і Митрополит Макарій вирушив на візитацію своєї пастви в Києві. Митрополити Київській не жили там від коли місто спустошили монголи в р. 1240.

По дорозі до Києва Митрополит провідував парафії. Коли він служив Літургії в вищезгаданому селі на нього напали татари. Митрополит сказав вірним рятуватися втечею, та сам він не міг цього робити, Святий Ієрарх сказав: «Я віддаю себе волі Божій». Його забили біля Престолу. Наїзники відрубали його голову та праву руку (одне джерело каже, що відрубали стопу).

Архієпископ (а зараз Митрополит) Димитрій (Рудюк) у статті написаній в р. 2007 припускає, що це насилля було політичним вбивством замовленим Великим Князем Московським, що так намагався здобути підкорення сторін, яких мав під своєю владою Великий Князь Литовський. Він зауважує, що була загальна практика вбивцям посилати голову та праву руку жертву тому, що замовив цей вчинок, як доказ виконання його, та що нетлінні Мощі Св. Макарія, від яких творилося багато чудес, дійсно не мають голови і руки. Цю статтю можна знайти ось тут: [Державна Справа](#).

Тіло Митрополита Макарія привезли до Собору Св. Софії в Києві і там воно спочивало до 1947 р., коли його перенесли до Собору Св. Володимира. Канонізували його десь у роках 1621-22. Поминали його на 19-го січня за юліанським календарем (це 1-го лютого за

Sobor of Bishops elected Macarius to replace him. Legates were sent to Constantinople to obtain documents of confirmation from the Patriarch, who held jurisdiction over Church of Kyiv in the lands ruled by the Great Knyaz' of Lithuania.

The documents arrived successfully and Metropolitan Macarius embarked upon a voyage to visit his flock in Kyiv – Kyivan Metropolitans had not lived there since its sacking by the Mongols in 1240.

The Metropolitan visited Parishes along the way to Kyiv. As he was celebrating Liturgy in the village mentioned above there was an attack by the Tatars. The Metropolitan told his flock to save themselves but that he could not: "I submit myself to the will of God," said the saintly Hierarch. He was killed at the Holy Table. The invaders beheaded him and cut off his right hand (one source says it was his foot).

An article by Archbishop (now Metropolitan) Dymytriy (Rudiuk) of the Ukrainian Orthodox Church (Kyivan Patriarchate) written in 2007 suggests that this act of violence was a political assassination ordered by the Great Knyaz' of Moscow in his bid to win submission of the lands ruled by the Great Knyaz' of Lithuania. He notes that it was common practice for the assassins to send the head and hand of the victim to the one ordering the action as proof of its having been carried out and that St. Macarius' incorrupt relics, which have been the source of many miracles, do indeed lack the head and hand. The article (in Ukrainian) may be found here: [Державна Справа](#).

Metropolitan Macarius' body was brought to the St. Sophia Cathedral in Kyiv where it remained until 1947 when it was brought to the St. Volodymyr Cathedral. He was canonized sometimes in the years 1621-22. He was commemorated on January 19 on the Julian Calendar (which is February 1 on the Gregorian), on the Feast of his Patron Saint, Macarius the Great of Egypt. A separate commemoration for him on the day of his

григоріанським) в день його Небесного Покровителя, Преподобного Макарія Великого Єгипетського. Окремий день поминання його в день його упокоєння встановили на церковному календарі в 1827, щоб зменшити широко поширену практику язичницьких обрядів з нагоди 1-го травня.

Відзначили 400-ліття його мучеництва в 1897 р. і побудували Церкву в його честь на узгір'ю Татарці над Київським Подолом. Також урочисто відзначили 500-ліття у 1997 р. Кожного четверга служиться Акафіст Священомученику в Соборі Св. Володимира після Вечірні. Нехай же його Молитви приносять спокій і стабільність сторонам і народам, яким він так самовіддано служив.

repose was placed on the Church Calendar in 1827 to offset the popular pagan rituals observed in celebrating May 1.

The 400th anniversary of his martyrdom took place in 1897 and a Church was built on the Tatarka (Tatar) hillside in the Kyivan district of Podol and consecrated in his honour. There was also a 500th anniversary marked in 1997. Each Thursday an Akathist to the Hieromartyr is celebrated after Vespers in the St. Volodymyr Cathedral. May his prayers bring peace and stability to the lands and people he served so selflessly.